

Zakaj vesoljni potom in uničenje Sodome in Gomore

8 Glej, spoštovanje svobodne volje ljudi te zemlje gre pri Bogu celo tako daleč, da zmeraj niti ne gleda na to, kaj ta ali oni misli, hoče in počne. Le ko se ljudje preveč odmaknejo od Boga, šele tedaj se Bog ozre nanje in spet obudi vidce, učitelje in preroke, da ljudem znova oznanijo Božjo voljo in Njegove namene z njimi: Če se ljudje prav ravnaajo po tem, gre potem že spet prav dobro; če pa se ne ravnaajo po tem ter zaničujejo in preganjajo vidce, učitelje in preroke, ki jih je Bog obudil zanje, tedaj mora Bog nujno poslati zunanjo kazen nad ljudi in pogosto nad cel narod. Toda celo takšna kazen nikoli ne izhaja neposredno iz Božje vsemogočne volje, ampak zmeraj izhaja iz slepe in hudobne sprevrženosti ljudi.

9 Mogočni Hanohiti so bili več kot sto let opominjani, da ne smejo zaradi zlata in dragih kamnov in tudi zaradi lažjega vojskovanja uničiti celih gora in jih do temeljev odkopati, ker bodo s tem odprli velike podzemne vodne zapornice in bodo vsi utonili. Toda vse skupaj ni nič pomagalo; delali so, kar so hoteli, vrtali še globlje v gore in odprli vodne zapornice. Glej, to se ni zgodilo neposredno zaradi Božje vsemogočnosti, ampak le z Njegovim dovoljenjem je prišlo do tega, kar je nujno moralo slediti, ker ljudje niso hoteli več poslušati Njegovih pravočasnih svaril!

10 Bog bi s Svojo vsemogočnostjo vendar lahko preprečil ljudem, da nikoli ne bi mogli uničiti gora! Da, to bi bilo za Boga zelo lahko; toda ljudje bi tedaj prenehali biti svobodni in tudi poslej v kraljestvu duhov ne bi mogli več biti svobodni. Bog pa bi prej dopustil, da bi ves človeški rod po mesu propadel zaradi svoje samovolje, kot da bi človekova duša trpela kakršno koli prisilo njene svobodne volje in popolne samostojnosti.

11 Prav tako je bil človeški rod še pred salemskim kraljem večkrat posvarjen, naj se ne naseli v pokrajini Sodome in Gomore, ker je pod njo veliko nahajališč žvepla in deloma asfalta. Ljudstvu je bilo tudi jasno in razumljivo povedano, kako iz takšnih nahajališč neprenehoma uhajajo nečisti naravni duhovi in mesene ljudi vzbujajo k nečistovanju; kakor namreč v vinu bivajo duhovi nečistovanja in k temu priganjajo meso, če ga je človek čezmerno zaužil, prav tako so tudi v žveplu in zemeljski smoli. Ljudstvu je bilo tudi rečeno, da se v takšni pokrajini pogosto pojavljajo potresi, gorski požari in veliko hudih neviht ter pogosto povzročijo številno in veliko škodo, nakar zlahka nastaneta lakota in kuga; toda vsi ti dobri nasveti, celo iz ust Jehova, niso nič pomagali. Ker je bila pokrajina sicer zelo bujna in rodovitna, so se kljub temu ljudje tam naselili in preden je preteklo 200 let, so tam poleg Sodome in Gomore zgradili še deset mest. Ljudje so postali skrajno čutni in so drug z drugim nepopisno nečistovali in se najgrše spozabljali, celo z živalmi.

12 V Nahorjevih in Tarejevih časih so bili znova posvarjeni in bilo jim je svetovano, naj zapustijo zlo pokrajino; vendar se nihče ni oziral na to. Tarejevi sinovi so bili Abraham, Nahor - ta se je torej imenoval tako kot njegov stari oče - in Haran, ki je spočel Lota. Haran je sam šel tja in pridigal po Božjem ukazu, opravil pa tudi ni nič.

Lot, njegov sin, je delal isto več let, se menjaje zadrževal nekaj časa v enem in nato v drugem mestu, in je ob tem skoraj tudi sam postal žrtev duha nečistosti.

13 Tedaj so prišli vidni angeli, ki so pred tem obiskali Abrahama, in Jehova je bil sredi med njimi. Abraham mu je podrobno naznanil, kaj se bo zgodilo s Sodomo in z drugimi mesti. In bila sta poslana tudi dva angela v podobi krepkih mladeničev, da bi rešila še Lota. Ljudstvo mladeničev sploh ni poslušalo, ampak je z njima celo hotelo nenaravno nečistovati. Tedaj je Lot po opozorilu obeh mladeničev pobegnil. Le njegova žena je postala žrtev svoje zamudne radovednosti; postala je solni steber, kot sta bila mladeniča napovedala. Rekla sta namreč: 'Hitro moramo bežati in si ne smemo vzeti niti toliko časa, da bi se ozrli, kajti podzemni ogenj naglo požira vse okrog sebe in njegove pare, ki bruhaajo povsod, hitro zadušijo vse naravno življenje in vse takoj spremenijo v kamnito sol!' Lotova žena pa je kljub temu za nekaj trenutkov obstala in pare so jo dohitele ter je postala njihova žrtev.

14 Glej, tokrat popolnega uničenja zle pokrajine pravzaprav spet ni povzročila Božja vsemogočna volja; temu nezrelemu kraju bi se namreč tudi po njegovi naravi zgodilo to, kar ga je doletelo pod Abrahamom. Za to, da je pri tem umrlo toliko ljudi, pa ni bil kriv nihče drug kot neposlušnost njihove svobodne volje.

15 Bog bi seveda s Svojo vsemogočno voljo te ljudi lahko odselil in jih prestavil v drugo, zdravo pokrajino; toda to bi se očitno zgodilo proti njihovi svobodni volji. Ker pa Bog le-to najbolj spoštuje in jo tudi mora spoštovati, je raje dopustil, da so vsi ti ljudje telesno propadli, kot da bi uničil en sam atom svobodne volje njihovih duš. Kajti celo za Boga je največja mojstrovina Njegove ljubezni, modrosti in moči, da je ustvaril ljudi, ki mu bodo postali popolnoma podobni.

*Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 6;225/8-15*